

אז מתוסף לו כח וגבורה למעלה,
וישאל באותו ספור נותנים כח
לרבונם, כמו מלך שמוסיף כח
וגבורה כשמשבחים גבורתו
ומודים לו, וכלם פוחדים מפניו,
ומתעלה כבודו על כלם. ולכן יש
לשבח ולדבר בספור זה כמו
שנאמר. כמו זה חובה על בן אדם
לדבר תמיד לפני הקדוש ברוך הוא
ולפרסם את הנס בכל אותם נסים
שעשה.

ואם תאמר, למה זה חובה, והרי
הקדוש ברוך הוא יודע הכל, כל
מה שהיה ושיהיה לאחר מכן,
מדוע פרסום זה לפניו, על מה
שהוא עושה, והוא יודע? אלא
ודאי צריך אדם לפרסם את הנס
ולדבר לפניו בכל מה שהוא עשה,
משום שאותם דברים עולים, וכל
הפמליא שלמעלה מתכנסת,
ורואים אותם ומודים כלם לקדוש-
ברוך הוא, ומתעלה כבודו עליהם
למעלה ולמטה.

כמו זה מי שמדבר ומפרט חטאיו
על כל מה שעשה, אם תאמר לשם
מה צריך? אלא המקטרג עומד
תמיד לפני הקדוש ברוך הוא כדי
לדבר ולתבע חטאי בני אדם
ולבקש עליהם דין. בין שמקדים
אדם ומפרט את חטאיו כל אחד
ואחד, אינו משאיר פתחון פה
לאותו מקטרג, ולא יכול לבקש
עליו דין, שהרי תמיד תובע דין
בתחלה, ואחר כך מדבר ומקטרג
שפלוגי עשה כף. ולכן צריך לאדם
להקדים ולפרט חטאיו.

בין שהמקטרג רואה את זה, אין
לו עליו פתחון פה, ואז נפרד ממנו
מכל וכל. אם שב בתשובה - יפה,
ואם לא - הרי המקטרג נמצא עליו
ואומר: פלוני שבא לפניך בעזות
פנים, בעט באדונו, חטאיו כף וכף.

וכל. אי תב בתויבתא יאות, ואי לאו, הא מקטרגא אשתכח עליה, ואמר

ברין אתוסף ליה חילא וגבורתא לעילא,
וישראל בההוא ספורא יהבי חילא
למאריהון, כמלכא, דאתוסף חילא
וגבורתא, כד משבחין גבורתיה, ואודן ליה,
וכלהו דחלין מקמיה, ואסתלק יקריה על
פלהו. ובגין כף, אית לשבחא ולאשתעי
בספור דא (דף מ"א ע"ב) כמה דאתמר. פגוונא
דא, חובה איהו על בר נש, לאשתעי תדיר
קמי קדשא בריך הוא, ולפרסומי ניסא בכל
אינון ניסין דעבד.

ואי תימא, אמאי איהו חובתא, והא קדשא
ברוך הוא ידע כלא, כל מה דהוה, ויהוי
לבתר דנא, אמאי פרסומא דא קמיה, על מה
דאיהו עבד, ואיהו ידע. אלא ודאי אצטריך
בר נש לפרסומי ניסא, ולאשתעי קמיה בכל
מה דאיהו עבד, בגין דאינון מלין סלקין,
וכל פמליא דלעילא מתכנשין, וחקמן לון,
ואודאן פלהו לקודשא בריך הוא, ואסתלק
יקריה עלייהו עילא ותתא.

בגוונא דא, מאן דאשתעי ומפרט חטאוי על
כל מה דעבד, אי תימא למאי
אצטריך. אלא מקטרגא קאים תדיר קמי
קדשא בריך הוא, בגין לאשתעי ולמתבע
חובי בני נשא, ולמתבע עליהון דינא. בין
דאקדים בר נש, ומפריט חטאוי, כל חד
וחד, לא אשאיר פטרא דפומא לההוא
מקטרגא, ולא יכיל למתבע עליה דינא. דהא
תדיר תבע דינא בקדמיתא, ולבתר משתעי
ומקטרג פלוני עבד כף. ועל דא, אצטריך
ליה לבר נש לאקדמא, ולפרט חטאוי.

בין דמקטרגא קמי דא, לית ליה פטרא
דפומא עליה, וכדין אתפרש מגיה מפל